

Publicerad 2009-12-10 22:20 av Agnes

Episkt liv

Jag hade hoppats att just
när din kropp lämnat min
och i samma stund
som det går att ta i mig igen
skulle längtansfullheten lindras

<I>åtminstone till en början </I>

Men du finns kvar
som ett minne utan vardag
som ett leende utan ansikte
en närhet utan kropp

och ett helt hav av påminnelser
<I>- likt det som delar oss</I>
sköljer över förnimmelsen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Agnes med Poeter.se id #5871 innehar upphovsrätten